

- a) jeżeli w danej sprawie zachodzi różnica zdań pomiędzy wydziałem (referatem) prawnym a jednostką zainteresowaną w sprawie bądź
- b) jeżeli wydziałowi (referatowi) prawnemu nasuwają się wątpliwości natury prawnej co do sposobu prowadzenia określonej sprawy.

2. W przypadku wskazanym w ust. 1 pkt a) rozstrzygnięcie Urzędu wymaga uprzedniej zgody ministra, któremu podlega jednostka zainteresowana w sprawie. Przepisów ustępów poprzedzających nie stosuje się do czynności, które ze względu na ich pilność wymagają niezwłocznego załatwienia.

§ 24. Prezes Rady Ministrów udziela Urzędowi miarodajnych wytycznych, jeżeli rozstrzygnięcie danej kwestii posiada istotne znaczenie dla ujednoczenia praktyki w zakresie zastępstwa sądowego.

§ 25. Spostrzeżenia, nasuwające się Urzędowi co do sposobu prowadzenia spraw przez wydziały lub referaty prawne, powinny być komunikowane Prezydium

Rady Ministrów we wszystkich przypadkach, w których spostrzeżenia te mogą przyczynić się do usunięcia uchybień lub niedokładności w działalności powyższych organów albo stanowić materiał dla ujednoczenia ich praktyki.

§ 26. Urząd przesyła Prezydium Rady Ministrów odpisy swoich opinii o charakterze zasadniczym, mogących mieć znaczenie dla ujednoczenia praktyki wydziałów i referatów prawnych w zakresie zastępstwa sądowego.

VI. Przepis przejściowy.

§ 27. W razie ustanowienia zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem prywatnym, zarząd przedsiębiorstwa wykonuje zastępstwo przez własne organy w sprawach sądowych toczących się pomiędzy tym przedsiębiorstwem a jednostkami, korzystającymi z pomocy prawnej Urzędu.

743

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 maja 1951 r.

w sprawie rozliczeń różnic wyrównawczych cen i różnic wyrównawczych kosztów transportu w systemie cen planowo-rozliczeniowych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. W przypadku wprowadzenia w poszczególnych gałęziach przemysłu systemu wyrównawczego cen względnie systemu wyrównawczego kosztów transportu, o których mowa w §§ 38—43 uchwały Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego przedsiębiorstw objętych budżetem centralnym (Monitor Polski Nr A-55, poz. 630), przedsiębiorstwa i zakłady objęte tymi systemami rozliczają różnice pomiędzy wartością utargu po cenach zbytu a jego wartością po cenach planowo-rozliczeniowych oraz różnice pomiędzy planowym a faktycznym kosztem transportu z centralnym zarządem lub branzową centralą handlową.

§ 2. Centralne zarządy względnie branzowe centralne handlowe, dalej zwane „jednostkami nadrzędnymi”, obowiązane są utworzyć dla celów rozliczeń wymienionych w § 1 specjalne rachunki w banku finansującym działalność eksploatacyjną przedsiębiorstw (zakładów) pod nazwą „Rachunek rozliczeń różnic wyrównawczych cen” bądź „Rachunek rozliczeń różnic wyrównawczych kosztów transportu”, zwane dalej „rachunkami rozliczeń”.

§ 3. Przedsiębiorstwa i zakłady przedsiębiorstw wielozakładowych, działające na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym, obowiązane są sporządzać i przysyłać jednostce nadrzędnej obliczenia nadwyżek i niedoborów różnic wyrównawczych cen i różnic wyrównawczych kosztów transportu do dnia 15 następnego miesiąca za miesiąc ubiegły i w tymże terminie przekazywać nadwyżki na odpowiednie rachunki wymienione w § 2.

§ 4. Jednostki nadrzędne pokrywają z rachunków rozliczeń niedobory z tytułu różnic wyrównawczych cen i różnic wyrównawczych kosztów transportu do dnia 20 następnego miesiąca za miesiąc ubiegły.

§ 5. Terminy rozliczeń przewidziane w §§ 3 i 4 mogą być skrócone na podstawie zarządzenia władz naczelnych, sprawujących zwierzchni nadzór nad jednostkami nadrzędnymi.

§ 6. Jednostki nadrzędne przelewają do budżetu centralnego na rachunek dochodów budżetowych właściwych terytorialnie wydziałów finansowych prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi salda rachunków rozliczeń w terminie do dnia 20 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły.

§ 7. Gdyby suma przelanych od początku roku sald do budżetu, o których mowa w § 6, przekraczała sumę zaplanowanych na ten okres nadwyżek różnic wyrównawczych do odprowadzenia do budżetu, a wpłata ponadplanowa spowodowałaby w następnym okresie brak środków na pokrycie niedoborów różnic wyrównawczych — właściwy terytorialnie wydział finansowy (§ 6) zarządzi na wniosek jednostki nadrzędnej zwrot różnicy do wysokości nadpłaconych sum w terminie 15 dni od daty stwierdzenia niedoboru.

§ 8. Jednostki nadrzędne sporządzają i przysyłają do dnia 25 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły wydziałom finansowym wymienionym w § 6 oraz Ministerstwu Finansów sprawozdania z obrotów różnic wyrównawczych cen i różnic wyrównawczych kosztów transportu na rachunkach rozliczeń według wzorów, jakie ustalą właściwe dla jednostek nadrzędnych władze naczelne w porozumieniu z Ministerstwem Finansów.

§ 9. Pokrycie nie zaplanowanego lub ponadplanowego niedoboru z tytułu różnic wyrównawczych cen i różnic wyrównawczych kosztów transportu może nastąpić z budżetu tylko za zgodą Ministra Finansów przy zachowaniu przepisów § 16 uchwały Nr 81 Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1951 r. w sprawie zasad i trybu wykonywania budżetu Państwa na rok 1951 (Monitor Polski Nr A-21, poz. 261).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.
Minister Finansów: K. Dąbrowski